

faa høj en Pris som ægte Vivols. Naar dette Emne tilføettes i ganske ringe Mængde, volber det maasse ingen Ulemper i Tavlerne, men undertiden indblandes det i meget stor Mængde, endog saa over Halvdelen, og saadanne Tavler blive derved næsten værdiløse. Derfor bør Viableren faa vidt muligt sikres mod dette Bedrageri." Andragerne antage, at ved disse eller lignende Lovbestemmelser ville mange Stridigheder kunne undgaas, og den stadig om sig gribende Forkællning af Viavlsprodukter i høj Grad hemmes. De haabe derfor, at Folketinget vil have sin Opmærksomhed henvendt paa denne Sag og, hvis Forslaget bifaldes, søge det fremmet med de til dets Raadighed staaende Midler.

Udvalget foreslaar Andragendet henvist til Indenrigsministerens Overvejelse.

4. Fra Hovedbestyrelsen for socialdemokratist Forbund og fra Udvalget for de samvirkende Fagforeninger om det i Landstinget forelagte Lovforslag om Arbejdstid (Indbragt den 23de November 1891 af Folketingsmanden for Københavns 9de Valgkrets, Hørdum.)

Andragendet er saalydende:

Den i næsten alle Fag mere og mere om sig gribende permanente Arbejdsløshed, i Forbindelse med den tiltagende Sgælgelighed blandt Arbejderne, har ganske naturlig henledet Opmærksomheden paa Spørgsmaalet om den Indflydelse, Arbejdstidens Længde udøver paa disse Forhold. Ved de i den Anledning anstillede Undersøgelser er man kommen til det Resultat, at en Indskrænkning i Arbejdstiden vil bevirke en meget betydelig Formindsttelse af Arbejdsløsheden og den deraf følgende Nød, ligesom den ganske sikkert vil medføre en betydelig Bedring af Arbejdernes Sundhedsforhold og skaffe dem Tid til en forøget Udvikling af deres intellektuelle Evner. For at komme til Kundskab om, i hvor stor Udstrækning Arbejderne ere stemte for en ved Lov fastsat Indskrænkning af Arbejdstiden, er der faa vel den 1ste Maj 1890 som den 3dje Maj 1891 afholdt en Række for største Delen stærkt besøgte offentlige Møder over hele Landet, ved hvilke der enstemmig vedtoges følgende Resolution: „Det den 1ste Maj i afholdte, af ca. Personer besøgte Møde erklærer i Overensstemmelse med Beslutningerne paa Pariser-Arbejderkongressen, paa hvilken de danske Arbejdere ogsaa vare repræsenterede, at Fordringen om en lovmæssig fastsat Arbejdsdag — der i de økonomisk fremstredne Lande allerede nu med Sagtagelse af alle berettigede Interesser kan ansættes til 8 Timer — faa vel som de øvrige af Pariser-Kongressen formulerede Fordringer til national og international Arbejderbeskyttelse er et Livsspørgsmaal for det arbejdende Folk, hvorfor man henvender sig til den lovgivende Myndighed med Forlangende om disse Fordringers Opfyldelse. Det paalægges Mødets Funktionærer at bringe den vedtagne Resolution med Besøjeelse af Pariser-Kongressens Beslutninger til Regeringens og Rigsdagens Kundskab." De Beslutninger, der bleve tagne paa den internationale Kongres i Paris 1889, og hvortil der henvises i ovenstaaende Resolution, lyde saaledes: „I Betragtning af, at den kapitalistiske Produktion med stigende Hurtighed omfatter alle Lande, hvor den i det hele taget kan finde Jordbund, at den kapitalistiske Produktions Karakter betyder tiltagende Udbytning af Arbejderklassen fra den herskende Klasses Side, at denne Udbytning, som stedsvis bliver mere intens, har Arbejdernes sociale og politiske Undertrykkelse og Afhængighed til Følge og fører til Arbejderklassens fysiske og moralske Fornedrelse, at det derfor er og maa være Arbejderklassens Pligt og Opgave i alle Lande at bekæmpe denne Organisation i Samfundet med alle de Kræfter, der staa til dens Raadighed, fordi den virker ruinerende paa Arbejderne, gør deres Befrielseskamp umulig og truer den fri menneskelige Udvikling, at det i første Linie drejer sig om at træde op imod den herskende økonomiske Ordningens yderligere tilintetgørende Virkninger, erklæres en virksom Arbejderbeskyttelseslovgivning for alle Lande med moderne Produktion for at være en tvingende Nødvendighed. Som Grundlag for en international Arbejderbeskyttelseslovgivning betragter Kongressen følgende: a) 8 Timers Arbejdsdagen. b) Forbud mod Arbejde af Børn under 14 Aar og Begrænsning af Arbejdstiden for unge Mennesker af begge Køn til 6 Timer daglig. c) Forbud mod Natarbejde, dog saadanne Industrier undtagne, hvis Natur fordrer en uafbrudt Virksomhed. d) Forbud mod Anvendelse af Kvinder i Industrigrene, som virker skadelig paa den kvindelige Organisation. e) Forbud mod alt Natarbejde for Børn og unge Mennesker under 18 Aar. f) En ugentlig Hvilepæuse for alle Arbejdere. Den skal være mindst